

MONICA TURCU

2019

Între introspecție și experiment vizual

Monica Turcu a ales să se exprime într-un mod particular, punând în centrul compozițiilor, al imaginilor ei, fotografia. Astfel artista creează un dialog foarte inspirat, la ale cărui valențe poate că nu ne-am fi gândit, între fotografie și pictură, dar nu numai între fotografie și pictura, ci și între fotografie și diverse alte forme de expresie, multe dintre ele aparținând timpurilor noastre. Mă gândesc, de pilda, la graffiti sau la street art pentru că, găsim în lucrările ei și sugestii care vin din această zonă. De fapt, eu i-aș defini compozițiile nu neapărat ca pe niște lucrări de pictură, cât ca pe niște colaje în care artista alătură mai multe tipuri de limbaj artistic, reușind să le armonizeze, și în care pune în dialog imaginea, să-i spunem frustă pe care ne-o oferă fotografia, cu imaginea creată, imaginea pe care artistul o realizează manual.

Fotografia este spectaculoasă în sine și mai ales această fotografie care provenită din istoria recentă, pentru că ceea ce am văzut eu ca imagine în expoziție, cred că vine de prin deceniile cinci și șase ale secolului trecut. E vorba, mai ales, de fotografia alb-negru, aceea care are o forță de evocare cu totul specială și care, pusă în dialog cu toate celelalte forme de expresie artistică amintite, se potențează pe sine ca fotografie dar, în același timp, reușește să le potențeze și pe ele.

Privind cu atenție pânzele putem să observăm că felul în care le realizează artista este cu totul neconventional. Ea dovedește o uimitoare nonșalanță în alăturarea zonelor de pictură sau desen cu intervenția grafică asupra fotografiilor propriu-zise, pentru că și acestea sunt, evident, prelucrate. Fotografiile sunt printate pe panză și deasupra lor intervine ori lasă pur și simplu fragmente din fotografii, ca atare. Forța care se imprimă asupra acestor lucrări decurge din marea putere de evocare a fotografiei pentru ca ea, ca tehnică, conține un paradox cu totul special, reușind să „înghețe” un moment din viață, supus, prin natura lucrurilor, inevitabilei treceri. Se naște astfel, la nivel vizual și ideatic, un raport antagonic între ceea ce trece și ceea ce se imprimă definitiv. Evident, într-o fotografie, protagoniștii sunt, mai ales personajele. Nu putem însă să vorbim aici despre personaje cunoscute neapărat. E vorba despre anonimi, oameni care au existat, au trăit într-un anumit timp, limitat, iar apoi au trecut cu totul în uitare. Iată ca un artist contemporan reușește să readucă la viață chipuri de anonimi și să creeze în jurul lor o anumită aură, pentru ca ei devin, prin intervenție artistică, subiectul lucrărilor, tema centrală a acestor compoziții.

Pe de alta parte, demersul Monicai Turcu este și de altă natură, pentru că ea încearcă în felul ei să salveze fotografia imprimată pe hârtia fotografică propriu-zisă de fotografia digitală, pe care o avem astăzi, grație noilor tehnologii, și care este chiar și mai supusă uitării decât cea de la începuturi.

Monica Turcu a integrat în lucrările sale, desene de copii, unele chiar ale ei, la vârsta inocenței, cu desene ale unor membrii din familie. Astfel, acel parfum de anii '50 - '60, pe care-l aminteam, devine mai puternic evocator. Există, până la urmă, în toate lucrările sale, această ingenuitate a spiritului, această privire care refuză orice fel de granițe și de prejudecăți și care ne induc și nouă impresia de spontaneitate și de sinceră trăire, pentru că, în mod cert, Monica Turcu nu a pornit la un demers artificial ci de la unul care izovărăște din convingerile și trăirile ei cele mai profunde.

Luiza Barcan

Monica Turcu

În căutarea timpului uitat.

Cred că Monica Turcu se simte foarte bine iarna la gura sobei din teracotă. Privește atentă lemnele troznind și sclipirile de jar îi crează senzația de timp în neuitare. Totul este o parabolă pe care Monica o învăluie în arhitecturi scenografice pe pânzele ei mari. Este o caldură care emană din sobă și se transpune în culori, povești, amintiri, metafore. Cu toată formația academică (licență și master în arte, cu participări la importante manifestări de gen în plan național și, nu în ultimul rând, internațional), Monica este o permanentă căutătoare. Creația sa plastică este o continuă căutare, inteligent pusă în operă și mai ales inteligent explicată. Legătura dintre formația plastică și cea de scenograf este mai mult decât evidentă. Totul la ea se mulează pe nevoia de comunicare, pe nevoia de poveste. Povestea o ia din diverse mărturii clasice ale timpului uitat, pe care le îmbracă în formule plastice insolite, fără a exagera prin asamblări de dragul spectacolului. Este totuși un spectacol, dar unul unde gândul se transpune pe suportul de lucru în formule care te duc spre nevoia de înțelegere a părții ascunse a mesajului. Omul Monica emană căldură. Creația artistică a plasticienei emană căldură. Focul mocnit din sobă te duce către imaginările ei picturale. Este BINE.

Dr. Dan Basarab Namu - Manager Muzeul de Artă Vizuală Galați

Life start, 2018, 83x113.5 cm

(startul in viata vine cu aceeasi sansa pentru toti, la finish, in schimb, ajung doar cei care care nu se dau batuti. Oprelisti, bariere, intalnim cu totii, important este sa vrei sa treci dincolo de obstacole, sa-ti depasesti limitele)

Life start, 2018, 83x113.5 cm

(Startul in viata vine cu aceeasi sansa pentru toti, la finish, in schimb, ajung doar cei care care nu se dau batuti. Oprelisti, bariere, intalnim cu totii, important este sa vrei sa treci dincolo de obstacole, sa-ti depasesti limitele)

The little girl with hair like fire and red spotted dress, 2017, 95x107 cm

(Tot ce deseneaza copilul are un simbolism bogat și poate spune o poveste complexă, reprezentarea familiei fiind cea mai relevantă. Familia pentru copil este cel mai important lucru din viața sa, un mic univers în care trăiește și simte iubirea, siguranța, afecțiunea, ierarhiile, comunicarea, împlinirea nevoilor de bază. Dacă s-a plasat în centrul desenului poate fi un semn că el are nevoie de dragoste, de a fi înconjurat de familie. Desenul copilului ne pune în legătură cu lumea lui interioară, temeri, nevoi, eșecuri și frustrări. Figura umană reprezentată de acesta, oferă multe indicii despre personalitatea copilului, iar reprezentarea familiei ne vorbește despre o lume afectivă și emoțională. "Fetița cu părul ca focul și rochiță cu buline rosii" este reprezentarea plastică, într-o manieră proprie, a copiilor care sunt lipsiți de afecțiune și protecție părintească, copii abandonați, copii abuzați, copii din familii destramate, familii cu probleme. Mica roscată vrea doar să fie iubită. Ea vrea o familie adevărată!)

Masuratorul de timp, 2018, 83x110 cm

(momentul acela cand toata lumea doreste sa iasa fotografia bine, mai putin un personaj, care este departe, in lumea lui. L-am vazut pe baiatul acesta vanturand timpul prin pumnul lui, imaginandu-mi ca din pumnul intre deschis ii curge nisip, ca joaca "clepsidra". Poate chiar asta facea, si tot imaginar. Momentul a fost imortalizat in fotografie, timpul oprindu-se astfel in loc, dar baiatul care masoara timpul prin pumnul lui, te face sa vezi cum, cu fiecare clipa prezentul se transforma in trecut, iar viitorul devine prezent).

Home sweet home, 2013, 120x153 cm

(pentru cei care isi ostensc batranetile, cu capul pe perna de asfalt si inveliti cu plamuma de cartoane. Cat de departe le este copilaria si cat de frumos era cuvantul "acasa". Ei ne privesc si ne cauta din priviri, dar noi suntem prea grabiti sa-i observam).

De la simplu... la complex, 2018, 60x171 cm

(o analiza psiho-vizuala asupra starii intelectuale si afective a copiilor din trei generatii diferite, 1958-1983-2018. Desenele acestor copii ne vorbesc despre mediul in care s-au dezvoltat si despre influenta acestuia asupra imaginatiei lor. O statistica vizuala asupra societatii si evolutiei ei. Simplitate = bucurie, liniste?! Complexitate/ imaginatie bogata (influenta virtuala) = agitare-sindromul ADHD sau inteligenta nativa geniala?! Ce alegem, avem ales!? Co-autori, tatal meu (copil), eu (copil), nepotelul meu (copil)).

Durere muta, durere surda, 2018, 60x171 cm

(durere de mama, pierderea unui fiu. Acceptare sau razvratire printr-un fel de resemnare, de golire de sine. Inlauntrul ei si in afara...NIMIC).

Mai bine fara tine, dar cu cratima si... o pauza, 2018, 178x137 cm
 (Peretarele vechi. Probabil ca mulți le mai știu de prin bucătăriile bunicelor. Ei bine, o buna combinatie: peretar, fotografia veche și pictura. Și nu orice fotografie, fotografia aceea, din care, după despărțire, ori era decupat personajul negativ, ori acest personaj era mâzgălit cu pixul pana nu mai rămânea nici urma... din amintirea lui! Pana la moarte...(a) pasiunii! Printre randuri...omul simplu, fara scoala, isi ducea povara analfabetismului cu discretie (peretarele, erau cusute de femei simple, de la tara, de cele mai multe ori, fara scoala.

Re-Cycle, 2015, 169x104 cm
 (a trezi constiinta umana, inspre respectul si dragostea fata de natura si ceea ce ea ne ofera. Pentru a intelege ca este atat de usor sa distrugem, sa uratim, depinde doar de noi sa protejam ceea ce ne inconjoara. Natura, obiecte, oameni. Sa vedem frumosul din "urat". Totul se poate transforma, totul poate lua valente artistice

Flashback, 2018, 125x105 cm

- am putea spune ca viata noastra este un flashback continuu, o carte pe care o scriem zilnic si aproape zilnic dam pagini inapoi. Uneori, exista acele capitole care ne bantuie si care ne fac sa revenim mereu si mereu asupra lor. Si de fiecare data parca mai descoperim acolo un cuvint nou de care nu ne aduceam aminte ca ar fi existat. Imaginea care ne obsedeaza, pusa pe repet si de fiecare data pe butonul inapoi, tu vrei sa fii aici, dar gandul insista pe aceiasi secventa.

How much we need to be happy, 2013, 163x176 cm
(Simplu. Am uitat sa mai copilarim).

Fata-verso, 2012, 83x100 cm

contrastul personalitatii fiecaruia din noi. Indiferent de ceea ce afisam, dincolo de imagine, exista o alta imagine. Dincolo de aparente sunt trairi, ganduri, sentimente, care de cele mai multe ori contrasteaza cu ceea ce parem a fi. Suntem noi.

Curriculum Vitae

Studii: 2012 - 2014 Universitatea Națională de Arte București, Master în pictură, clasa profesorului Petru Lucaci

2009 - 2012 Universitatea "Dunarea de Jos" Galați, Facultatea de Arte, Specializarea Arte Plastice (Pictura).

Licență în Arte Vizuale la Universitatea de Arte "George Enescu" din Iași, Facultatea de Arte Plastice, Decorative și Design.

Premii, distincții, nominalizări:

2011 - **Premiul I** Concursul Național de pictură realizată ad-hoc, Campina, România.

2012 - **Nominalizare** la Bienala "Saloanele Moldovei", Bacău, România.

2012 - **Premiul I** A 7-a ediție a concursului internațional de pictură "La bellezza salva il mondo" VERONA 2012, Italia

2013 - **Premiul "Nicolae Spirescu"** pentru contribuții deosebite aduse la dezvoltarea și promovarea artelor plastice în orașul Galați, Premiile revistei "Dunarea de Jos", ed. AVIII-a, C.C.D.J. Galați

2013 - **Premiul I** A 8-a ediție a concursului internațional de pictură, "Laudato sii... voci e armonie del cosmo" VERONA 2013, Italia

2014 - **Finalist** (la secțiunea pictură) la cea de-a 16-a ediție a Concursului Internațional de Artă Contemporană, Celeste Prize 2014, Asab One MILANO, Italia.

Participări:

2018 - Expoziție personală, Galeriile de Artă Focșani, ale UAP Vrancea

2018 - Titlul de Excelență în profesie, Festivalul Internațional A.R.T.E. Iași

2018 - Salonul Național de Artă Contemporană "Centenar 2018", București

2017 - Roma Art Week

2017 - Bienala Internațională de la Torino, Italia, "Ars Incognita",

2017 - Bienala Internațională de Artă "Meeting Point" Arad Biennial, ediția a VI-a;

2018 - Bienala Internațională de Artă "Ion Andreescu" Buzău,

2010 - 2018 participări la diverse expoziții de grup și colective, în țară și în străinătate

Activitate scenografică (2015 - 2017):

- "Geniul crimei" de George F. Walker, în regia lui R. Horghidan

- "??", în regia lui Ionuț Moldoveanu

- "O scrisoare pierdută: de I.L. Caragiale, în regia lui Eugen Făt

- "Privacy Settings", text și regie R. Horghidan

Proiectele au fost realizate în colaborare cu Teatrul Dramatic "Fani Tardini", din Galați și Teatrul Independent Social Act Theatre, Galați

Prezentare scrisă:
Luiza Barcan
Dan Basarab Nanu

Concepția catalogului și tehnoredactare computerizată:
Eduard Costandache

Fotografie: Marcel Marcu
Prelucrare imagini: Cristiana Culiță

Manager:
Dan Basarab Nanu

Tiparul executat la:

MUZEUL DE ARTĂ VIZUALĂ GALATI
VISUAL ART MUSEUM GALATI

2019

2019